

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΓΚΡΑΤΣ

Η ανάπτυξη μιας ομάδας χορού και πολλών φιλικών σχέσεων

(Συντάχθηκε από τον Hubert Spröck, πρόεδρο και δάσκαλο χορού, τον Απρίλιο του 2025)

Τα τελευταία χρόνια, αρκετά νέα μέλη έχουν ενταχθεί στον σύλλογό μας. Έτσι, μετά από αρκετές ερωτήσεις, αποφάσισα να περιγράψω τα πρώτα βήματα της χορευτικής μας ομάδας, τα οποία έχουν γίνει εδώ και πολύ καιρό. Επίσης την εξέλιξη της φιλίας με την χορευτική ομάδα Χορευτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης (HOTH, www.hoth.gr), που γιορτάζει φέτος κιόλας τα 35 χρόνια της, με την οποία μας ενώνει τώρα μια πολύ στενή σχέση. Επίσης, παρουσιάζεται συνοπτικά η εξέλιξη του συλλόγου μας, καθώς αυτά τα σημεία δεν είναι γνωστά σε πολλούς.

Εγώ ο ίδιος άρχισα να χορεύω ελληνικούς χορούς επειδή στα 80s, όταν βρισκόμουν στην Ελλάδα, σκόνταφτα στα πάρτι και ήθελα να μάθω να χορεύω. Τυχαία, στο Γκρατς προσφερόταν ένα μάθημα ελληνικών χορών. Μετά από δύο εξάμηνα, όμως, το ρεπερτόριο χορού της Βέρα Χένιγκ εξαντλήθηκε και οργάνωσε δύο εξαιρετικούς δασκάλους χορού από την Αθήνα, οι οποίοι μας δίδαξαν την ελληνική χορευτική και μουσική κουλτούρα σε σεμινάρια στο «Retzhof» για πάνω από έξι χρόνια.

Το 1995 ξεκίνησα τη δική μου καριέρα ως δάσκαλος χορού με δύο ομάδες στην περιοχή Judendorf/Gratkorn. Συγκεντρώσαμε τις ομάδες, τις ονομάσαμε «Jiasou» και γιορτάσαμε πολλές εκδηλώσεις με το «Trio Marathon», τους Marios & Julie, τον Σαράντη Ματσουράκη κ.ά. Ο ενθουσιασμός για τον χορό παρέμεινε και μερικά χρόνια αργότερα δημιουργήθηκαν και άλλες ομάδες χορού στο BG/BRG Seebacher και στο LKH Graz.

Το 1996, μέσω ενός γνωστού, δημιουργήθηκε μια πολύ ιδιαίτερη επαφή, η οποία αποδείχθηκε τυχερή για εμάς. Μια ποδοσφαιρική ομάδα από τη Θεσσαλονίκη έψαχνε έναν αντίπαλο στην Αυστρία και εγώ, ως παίκτης της GSV Judendorf, ανέλαβα να οργανώσω την επίσκεψη και τον αγώνα. Προπονητής αυτής της ομάδας - «Ορφέας Θεσσαλονίκης» - ήταν ο Σάκης Παλιόγιαννης. Ταυτόχρονα, ήταν και δάσκαλος χορού στην ομάδα «Χορευτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης», η οποία είχε ιδρυθεί μόλις έξι χρόνια νωρίτερα. Όταν έγινε γνωστό ότι στο Judendorf καλλιεργούνται και ελληνικοί χοροί, οι χορευτές και οι μουσικοί αυτής της ομάδας θέλησαν να ταξιδέψουν στην Αυστρία. Αφού δώσαμε τη συγκατάθεσή μας, είχαμε πολύ δουλειά, καθώς τότε μας έλειπαν τόσο η οργανωτική εμπειρία όσο και τα οικονομικά μέσα.

Είναι σχεδόν αδύνατο να το φανταστεί κανείς. Το απόγευμα της 12ης Απριλίου 1996, ένα λεωφορείο με περίπου 50 Έλληνες έφτασε μπροστά από το κέντρο αναψυχής στο Judendorf, όπου περίμεναν περίπου 25 Αυστριακοί. Το ιδιαίτερο ήταν ότι δεν

γνωριζόμασταν καθόλου μεταξύ μας. Μια εκ των προτέρων εμπιστοσύνη και από τις δύο πλευρές, που σήμερα είναι σχεδόν αδύνατο να φανταστεί κανείς. Οι καλεσμένοι μας διανεμήθηκαν σε ιδιωτικά καταλύματα και κατά την πρώτη κοινή βραδιά στο Buschenschank Dorner γίναμε γρήγορα στενοί φίλοι. Μετά από ένα πλούσιο πρόγραμμα (ποδοσφαιρικός αγώνας, ελληνική γιορτή στο Judendorf, επίσκεψη στις ελληνικές πασχαλινές γιορτές στο Allerheiligen και στο Augarten κ.λπ.), σύντομα έγινε σαφές ότι αυτή δεν θα ήταν η τελευταία επαφή με τους φίλους μας.

Πρόσθετες επαφές δημιουργήθηκαν επίσης μέσω ενός προγράμματος ανταλλαγής μαθητών μεταξύ του BG/BRG Seebacher, όπου δίδασκα, και ενός σχολείου στην Καβάλα (1997–1999). Με τη μεσολάβηση του νομάρχη της Καβάλας, η ομάδα χορού μας μπόρεσε να επισκεφθεί την Καβάλα το 1998. Η επίσκεψη αυτή, που περιλάμβανε και πολιτιστικές επαφές με τοπικές χορευτικές ομάδες, ήταν η πρώτη του είδους της στην Ελλάδα και είχε συνέχεια. Έτσι, η φιλία με τους φίλους μας από τη Θεσσαλονίκη εδραιώθηκε με περαιτέρω επισκέψεις και ανταποκρίσεις – για εμάς αυτό ήταν ένα μεγάλο πλούτο, βοήθεια και κίνητρο, αλλά και υποχρέωση προς την παράδοση της ελληνικής κουλτούρας, ειδικά της μουσικής και του χορού. Οι φίλοι μας από την Καλαμαριά μας υποστήριζαν πάντα, όποτε χρειαζόμασταν βοήθεια (σεμινάρια, δάσκαλοι χορού, παραδοσιακές φορεσιές, μουσικοί κ.λπ.).

Συνολικά, μέχρι σήμερα μας έχουν επισκεφθεί περίπου 30 φορές χορευτικές και πολιτιστικές ομάδες από την ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης και, ευτυχώς, δεν διαφαίνεται τέλος.

Τον Οκτώβριο του 1998 ξεκινήσαμε επίσης τα πολιτιστικά σαββατοκύριακα, τότε ακόμα στο «Höchwirt am Demmerkogel». Μέχρι σήμερα συνεχίζουν να έχουν μεγάλη απήχηση, τώρα στο «Grenzlandhof», όπου μας υποδέχονται θερμά.

Επίσης, η γιορτινή μας κουλτούρα, με συνολικά πάνω από 100 γιορτές, έχει μακρά παράδοση και συνεχίζεται ακόμα.

Επίσης, αναζητήσαμε επανειλημμένα την επαφή με πολλές άλλες πολιτιστικές ομάδες και ορισμένες από αυτές τις επαφές εξελίχθηκαν σε φιλίες, όπως για παράδειγμα με την ομάδα «Meltemi» στη Βιέννη. Επίσης, η συνεργασία με την Αυστριακο-Ελληνική Εταιρεία του Γκρατς, στο πλαίσιο της οποίας συχνά αλληλοϋποστηρίζομαστε, είναι πολύ σημαντική για εμάς.

Μετά από 12 χρόνια δραστηριότητας ως «κοινότητα συμφερόντων», το 2008 ιδρύθηκε ο σύλλογος «Choreftikos Omilos Graz». Οι δραστηριότητες από τότε και μετά μπορούν να προβληθούν στην ιστοσελίδα www.chograz.com. Η μετατροπή σε σύλλογο απλοποίησε πολλά πράγματα και κατανέμει καλύτερα τις απαραίτητες δραστηριότητες, έτσι ώστε τόσο τα οικονομικά όσο και η οργάνωση (πολιτιστικές εκδρομές, γιορτές, επισκέψεις και ανταποκρίσεις) να βρίσκονται σε καλά χέρια. Ένα

σημαντικό χαρακτηριστικό του συλλόγου μας είναι επίσης ότι πολλοί δεν αισθάνονται απλώς μέλη, αλλά συμμετέχουν ενεργά και υποστηρίζουν τις δραστηριότητές του – μόνο έτσι μπόρεσε και μπορεί να συνεχίσει να αναπτύσσεται ο σύλλογός μας.

Το όνομα του συλλόγου επιλέχθηκε σκόπιμα με αυτή τη μορφή, καθώς θεωρούμε τον πολιτιστικό σύλλογο «Χορευτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης» στην Καλαμάρια ως τον μητρικό μας σύλλογο.

Το 2013, η Maria Ladler άρχισε να δραστηριοποιείται ως δασκάλα χορού στον σύλλογο και στη συνέχεια ανέλαβε και την προετοιμασία των χορευτικών παραστάσεων. Για διάφορους λόγους, η χορευτική εκπαίδευση είναι οργανωτικά και οικονομικά ξεχωριστή από τον σύλλογο. Φυσικά, η εβδομαδιαία χορευτική εκπαίδευση είναι και παραμένει το «καρδιά» της ομάδας μας, καθώς διατηρεί τη συνέχεια και την επαφή μεταξύ των χορευτών.

Ελπίζουμε έτσι ότι ο σύλλογός μας θα συνεχίσει να μεγαλώνει και να ευδοκιμεί και ότι το μικρό φυτάκι που φυτεύτηκε πριν από 30 χρόνια θα γίνει ένα μεγαλοπρεπές δέντρο.

Ελπίζω ότι με τη βοήθεια αυτών των πληροφοριών θα απαντηθούν μερικές από τις ερωτήσεις που έχουν προκύψει για πολλούς. Πιστεύω επίσης ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να έρθουμε πιο κοντά στους φίλους μας στην Ελλάδα.

Judendorf, Απρίλιος 2025

Hubert Spörk